

του μαθηταίς. Τῆς αὐτῆς Ἑκατ. (ΙΗ') ὑπερμεσοῦσης προϊστάτο τῆς ἐν Σιατίστη Σχολῆς ὁ ἐξ Ἰωαννίνων Παῖσιος Δήμαρος, ὁ μετὰ ταῦτα Ἐπίσκοπος Παραμυθίας¹. Περὶ τὸ 1768 ἐδίδασκεν αὐτόθι Καλλίνικος ὁ Μπάρκοσης ἐξ Ἰωαννίνων, ὃν τῷ 1775 διεδέξατο ὁ ἱερεὺς Κωνσταντῖνος μαθητὴς τοῦ Καλλινίκου. Τίνες διηθύονον τὴν Σχολὴν ταύτην μέχρι τῶν ἀρχῶν τῆς ἐνεστῶσης Ἑκατ. ἡμῖν ἄδηλον· ἀρχομένης δὲ τῆς ΙΘ' Ἑκατ. ἰδίως τῷ 1816, εἰς σύστασιν τῆς αὐτόθι Σχολῆς Βασιλικὴ τις Νικολάου ἐδωρῆσατο 40,000 γροσίων,² εἶτα δὲ ἀπαντῶμεν (1820) Σχολάρχην Ἀργύριον τὸν Παπᾶ Ρίζου, διδάσκαλον ἱκανώτατον³. Ἐφεξῆς δὲ ἡ τῆς Σιατίστης Σχολὴ τοσοῦτους ἀπενεγκούσα καρπὸς διατηρεῖται ἀκμαία καὶ μέχρι τῆς σήμερον. Λόγιοι δὲ Σιατιστεῖς Δημήτριος Καρακάσης, ἰατρὸς (1760)⁴, Γεώργιος ὁ Ζαβείρας (1770) συγγραφεὺς ἄλλων τε καὶ τοῦ πολυθρυλλήτου ἐν χειρογράφοις τεύχους « Νέξ Ἑλλάς » ἐπιγραφομένου⁵, Θωμᾶς Δημητρίου (1779)⁶, Γεώργιος Ρούσσης (1780) ἰατροφιλόσοφος⁷, ὁ ἱκανώτατος τὴν Βοτανικὴν Κωνσταντῖνος Ζαβείρας, ἀδελφὸς τοῦ Γεωργίου, ἐπιστήμων⁸, Μιχαὴλ Δούκας (1783)⁹, οἱ Ἀργυριάδαι (υἱοὶ Ἀργυρίου Παπᾶ Ρίζου) ἀδελφοὶ Νικόλαος, Δημήτριος καὶ Ἀθανάσιος (ζῶντες) συγγραφεῖς καὶ διδάσκαλοι ὠφελιμώτατοι, Θεοφάνης ὁ πρῶν μὲν Γραμματεὺς τῆς Ἱεραῆς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, νῦν δὲ Ἀρχιεπίσκοπος Μαντινείας καὶ Κυνουρίας ἐν Πελο-

(1) Π. Ἄρ.

(2) Λογίου Ἑρμοῦ ἔτος 1819 σελ. 91.

(3) Π. Ἄρ. Μεταξὺ τῶν τελειοφοίτων τῆς Σχολῆς ταύτης μόνοι οἱ ἐπόμεινοι ἐγένοντο ἡμῖν γνωστοί· Νικόλαος ὁ Ἰωαννίτης (1740), Μπαλάνος ὁ Βασιλόπουλος (1740), Σεβαστὸς Λεοντιάδης ἐκ Καστορίας (1740), Γεώργιος Ἰω Ζαβείρας (1770), Κωνσταντῖνος Ντούκας (1770) Δημήτριος Καρακάσης (1780), Θωμᾶς Δημητρίου (1790). Πρβλ. Λογίου Ἑρμοῦ ἐπι 1820 σελ. 368.

(4) Βρετοῦ Β', 271.

(5) Ἐ. Σταματιάδου « Γεώργιος ὁ Ζαβείρας ἐν Χρυσῶν. (Ἀθηνῶν) τεύχ. ΜΔ', 623—. Βρετοῦ Β', 265.

(6) Βρετοῦ Β', 261.

(7) Μελετ. Ἐκκλ. Ἰστορ. Δ', 145.

(8) Βρετοῦ Β', 266.

(9) Βρετοῦ Β', 77.

